

KERKDIENSTEN

GENEVE	COMMUGNY
Auditoire de Calvin, naast cathédrale St. Pierre	Temple Saint-Christophe
Zondag 13 juni om 9.30 - Doopdienst Ds. Lia Wolters-Berghout	Zondag 27 juni om 11.00 uur - Avondmaal Ds. Lia Wolters-Berghout en Ds. P. Lootsma
Zondag 11 juli om 9.30 uur Ds. Lia Wolters-Berghout	Zondag 25 juli om 11.00 uur Ds. B. Buunk

Door te geloven zie je de werkelijkheid anders.

Ds Lootsma over zijn lezing op vrijdag 25 juni in Chavannes de Bogis:

Het derde couplet van Lied 479 uit het Liedboek voor de Kerken eindigt met de regel:

't Is alles een gelijkenis

van meer dan aards geheimenis.

Blijkbaar herkent de dichter in wat hij ziet méér dan alleen maar de feitelijke *bloemen in de velden en de zorgeloze vogels*. Op de een of andere manier wijzen zij boven zichzelf uit en doen zij hem aan God denken. Dat is een manier van kijken waar de moderne mens (ik zeg het met opzet heel voorzichtig) minder in is geoefend dan de mens van bij voorbeeld anderhalve eeuw geleden. Wij zijn intussen geneigd de werkelijkheid met een meer rationalistische bril te beschouwen en te beoordelen. Dit zou wel eens een van de redenen kunnen zijn waarom godsdienst en geloven zo moeilijk voor ons is.

Geloof vraagt om ontvankelijke verwondering en om het aangaan van een vertrouwensvolle relatie met wat er op ons toe komt. Dat is over het algemeen iets anders dan wat de rationele mens doet. Deze zoekt de wereld aan zich te onderwerpen door hem te begrijpen. Zo hoop hij, lèttelijk, gréép op de werkelijkheid te krijgen.

Op vrijdag 25 juni hoop ik de verschillende manieren van naar de dingen kijken aan de orde te stellen en met elkaar te vergelijken. Het aardige is, en dat is wat ik duidelijk hoop te zullen gaan maken, dat de ene manier van kijken niet beter of juist minder goed is dan de andere. Ze bestaan naast elkaar en hebben allemaal een eigen functie. Een misschien wat flauw voorbeeld hiervan is dat de verkoper in uw klerenwinkel heel anders naar u kijkt dan uw psychiater dat doet. Zij zien heel andere dingen. En, ervan uitgaande dat beiden vakmensen zijn, geldt ook hier dat de een niet meer gelijk heeft dan de ander.

Het kijken en zien met gelovige ogen is de mens tot op zekere hoogte verleerd. Hij zou dat opnieuw moeten leren. Niet zozeer omdat dat goed is voor de kerk of voor de dominee, maar vooral omdat hij zich door op die manier te kijken weer op een andere, meer ontspannen manier tot het grote geheel waarvan hij deel uitmaakt, kan gaan verhouden. Misschien dat de laatste regels van dat ook hierboven al geciteerde Lied dat mooi verwoorden:

*Dan is het aardse leven goed,
omdat de hemel mij begroet.*

Lia Wolters-Berghout

Bijzondere kerkdiensten

Luke Korlaar en Sylvie Nicole hebben de doop aangevraagd voor hun dochter Réma. Deze zal plaatsvinden in de dienst van zondag 13 juni 2010. Ondanks dat ze nu tijdelijk in Syrië wonen ervaren Luke en Sylvie onze gemeente als hun geestelijke thuisbasis. Het zal een feestelijk weerzien worden en een warm welkom voor Réma.

Op zondag 27 juni gaan in de kerkdienst onze gastspreker van de voorgaande vrijdagavond Ds. Pieter Lootsma, Free-lance predikant uit Den Haag, en Ds. Lia Wolters-Berghout voor. In deze dienst vieren we het Avondmaal.

Lia Wolters-Berghout.

Lezing

Zoals elk jaar hebben het Juliana Fonds en de NPG weer een beroep gedaan op een bekende Nederlander, die iets van algemene waarden aan onze leden kan bijdragen. Op vrijdag 25 juni 2010 zal Ds. Pieter Lootsma, Freelance predikant in Den Haag, over het thema **Door te geloven zie je dingen anders**. Geloven werpt een bepaald perspectief op het leven dat niet beter is dan andere perspectieven, maar dat wel een eigen waarde heeft. U bent van harte uitgenodigd over dit thema met hem van gedachte te wisselen. De bijeenkomst begint op 19.30 uur in Hotel Chavannes de Bogis.

Zien/hoop

Ik zie ik zie, zie jij het ook?
Ik zie, ik zie het licht van de morgen
dat in zachte nevels om de bergen hangt.
Ik zie ik zie een nieuwe dag,
een geschenk kostbaarder dan aandelen
Ik zie, ik zie het levenslicht
het dringt binnen in de bungalow en in de hut.

Ik zie ik zie, zie jij het ook?
Ik zie, ik zie de knoppen ontbotten,
bloemen die als bij toverslag tevoorschijn komen:
hondsdrif, madeliefjes, paardenbloemen, boterbloemen
Ik zie, ik zie de bloesem aan de bomen,
tekenen van levenskracht
onverwoestbaar door de kou van de winter

Ik zie ik zie, zie jij het ook?
Ik zie, ik zie vogels vol levenslust
die zich voorbereiden op de komst
van hun nageslacht.
Vol levensvreugde zingen ze hun lied
en spelen ze het spel van mannetjes en vrouwtjes,
hoopvol en enthousiast
voor wat komen gaat.

Ik zie ik zie, zie jij het ook?
Ik zie, ik zie de bron van leven overlopen van goedheid
opwellen overal om ons heen

Ik zie ik zie
en zeg vol vreugde: „dank u Heer“

Dit was de opening van de dienst op 25 april 2010. Wilt u meer teksten uit kerkdiensten teruglezen, kijk dan op www.ned-pg.ch

Lia Wolters-Berghout

Leven, beleven, geloven en vertrouwen, een heel leven lang.

Het leven van een kind kent als één van de eerste geloofshoogtepunten de overtuiging, dat Sinterklaas bestaat. Een kind bekommert zich niet over zijn leeftijd. Het kind vindt, dat Sinterklaas bestaat en blijft bestaan. Als de Sinterklaas-tijd nadert zijn alle kinderen vervuld van angst en hoop. Angst voor straf en hoop op een vriendelijk woord en een cadeautje. Alle verhalen over Sinterklaas worden door kinderen als

volstreekte waarheid aangenomen. Dit wekt enigszins bevreemding omdat deze verhalen veelal te fantastisch zijn om waar te zijn. Sinterklaas verstaat, zo gaat het verhaal, de kunst om op zijn toch rijpere leeftijd op een paard op soms met sneeuw bedekte daken te rijden, iets waar Nederlands beste dressuurrijdster Ankie van Grundsveen niet aan beginnen zal. Zwarte Piet, kan zonder problemen door nauwe schoorstenen, die in December meestal erg heet zijn, afdalen met grote Meccano-dozen en stro en worteltjes uit de schoentjes halen voor het paard. Hoewel dit alles hoogst ongeloofwaardig is staan deze beelden voor het kind vast. Sinterklaas komt ook op school en daar gebeurt het dan, dat een kind bij Sinterklaas geroepen wordt en ziet, dat Sinterklaas vaders schoenen aan heeft. Hiermee is een geloofsverlater in het Sinterklaasgeloof geschapen.

Hoe zit het nu met de voorstelling die wij als kind van God hebben. Voor een kind lijken God en Sinterklaas op elkaar. God ziet immers ook alles. Er is overeenkomst maar er is ook een groot verschil. De God uit de bijbel is niet als Sinterklaas. Wie of wat is God dan wel? Spreken over God is cirkelen om een geheim, met beelden, verhalen en gelijkenissen. Jezus liet ons God zien. Als je mij heb gezien, dan heb je mijn Vader gezien. Toon Hermans kreeg op school godsdienst onderwijs van een Pater, die zei dat God voor mensen onzichtbaar was. Toon Hermans was hierover zeer teleurgesteld. Als kind was ik er zeker van dat God in de hemel woonde. Ik zag hem als persoon. Ik was bijna tien jaar, toen mijn grootvader stierf, die ging naar God in de hemel toe. Daar was ik toen overtuigd van. Later ging ik God zien als een steun en leiding in mijn leven. De Doopsgezinde broederschap kent de doop op belijdenis. Door belijdenis en doop ga je erbij horen en ontstaat er saamhorigheid. Ds. Leegte zei in een Ikon-interview: 'Belijdenis doen, je daarna laten dopen (of de al als kind aan jou voltrokken doop daardoor gaan beleven): het is een zeer individuele zaak. Het gaat om het persoonlijk onder woorden brengen van wat je gelooft.' Een van de kernvragen schrijft iemand in zijn belijdenis. Bestaat God? De schrijver vindt die vraag niet zo relevant. Niemand kan het weten, dus ik ook niet. Heeft God de mens geschapen of de mens God? Deze kwestie speelt in zijn geloof niet zo'n grote rol. God is voor mij aldus de schrijver van de belijdenis een soort kracht die mij helpt de weg van mijn leven te volgen. Die er altijd is en die vertrouwen geeft. In de verhalen van de bijbel wordt over die kracht verteld. Het gaat dan over een kracht die ook mij helpt vrij en onafhankelijk te zijn. Die helpt om van de mooie dingen te genieten en de moeilijke dingen te verwerken. Het is een kracht die, juist als ik niet vrij ben of als de verhouding tussen mij en de andere mensen en de wereld om me heen niet goed is, helpt. Die kracht geeft mij vertrouwen. Dat element van vertrouwen geeft mij steun.

In een andere belijdenis lees ik: 'Ik geloof in God de Vader, de Almachtige, schepper van hemel en aarde, bron van al het Goede, op wie wij vertrouwen en in wie wij ons geborgen weten, van wie wij een schittering kunnen zien wanneer mensen naar het Goede handelen en naar wie de Schriften reiken'

En hier volgt een derde belijdenis, van een vrouw, kind van vrome katholieke ouders en in de katholieke traditie grootgebracht : « Ik trouwde een doopsgezinde en kwam daardoor in contact met de Doopsgezinde kerk. Geleidelijk aan ben ik overtuigd geraakt van de vrijzinnige en open manier van geloofsbeleving en heb ik belijdenis gedaan. Ik zie deze belijdenis als een bevestiging van het geschenk dat mijn ouders mij gegeven hebben om mij 48 jaar geleden te laten dopen. Het godsvertrouwen dat ik van mijn ouders heb gekregen draag ik nog altijd met mij mee. God is als een vader voor mij. Een bondgenoot die mij kracht en troost biedt. Een persoon die mij nooit alleen laat, mij steunt en die mij inspiratie geeft in mijn dagelijkse leven ».

Tenslotte de laatste belijdenis: 'Ik geloof, dat God hemel en aarde geschapen heeft en alles wat op die aarde leeft. De mens is rentmeester van deze aarde. D.w.z. hij heeft het beheer. De mens zonder Gods steun en leiding zie ik als een hulpeloos wezen. Die steun en leiding heeft de mens absoluut nodig. Het ene moment zie ik God als persoon bijvoorbeeld als ik bid en soms zie ik Hem als een kracht achter een zinvol en gelovig leven. Ik voel de steun en hulp van Hem. Ik geloof, dat de menselijke waardigheid een geschenk van God aan de mensen is, zij moeten met dit geschenk op zorgvuldige wijze omgaan.'

Het moeilijke om een duidelijke Godsvoorstelling te krijgen, lijkt mij gelegen in het feit dat God zowel met menselijke als met goddelijke begrippen werkt. Als wij zeggen « God is rechtvaardig » zijn wij geneigd het over de menselijke betekenis rechtvaardigheid te hebben. Of hier bijvoorbeeld recht spreken bijkomt en veroordelen door een duidelijke Goddelijke uitspraak is één van de vele vragen, die het geloof opwerpt. Vorige week zat ik naast iemand aan een diner, die stelde dat alle natuurrampen van de laatste jaren het welbewuste werk van God zou zijn als antwoord op de chaos en het geweld door de mensen aangericht. Ik kan dit niet geloven: God is verzoeningsgezind en vergevingsgezind. Ik geloof met overtuiging, dat God niet op vergelding of wraak belust is ; als dit zo zou zijn dan was hij sadist. Dit is niet te geloven. Zo blijf ik God zien als de bron van Inspiratie voor een gelovig leven, waaruit vertrouwen en liefde voor de mensen blijft stromen.

Geert van Mesdag

Oecumenisch gebedsrooster

Verbonden met christenen over de hele wereld bidden we de komende weken voor:

- o Botswana en Zimbabwe in week 22
- o Lesotho, Namibië, Zuid-Afrika en Swaziland in week 23
- o Angola en Mozambique in week 24
- o Brazilië in week 25
- o Argentinië, Paraguay en Uruguay in week 26
- o Bolivia, Chili, en Peru in week 27
- o Colombia, Ecuador en Venezuela in week 28

Lia Wolters-Berghout

VAN DE KERKENRAAD

Notulen van de gemeente vergadering van 28 maart 2010

Tot nu toe was het gebruikelijk dat de notulen van de gemeente vergadering gepubliceerd werden vlak voor de gemeente vergadering van het volgende jaar voor bespreking en goedkeuring gedurende die vergadering.

De kerkenraad is van mening dat de notulen dan al veel aan actualiteitswaarde hebben ingeboet. Daarom zijn de notulen van de vergadering van maart nu bij gesloten.

De goedkeuring zal nog steeds plaats vinden in de volgende gemeente vergadering.

In het vorige Kontakt vermelden wij dat wij twee nieuw kandidaat Kerkenraad leden bereid hadden gevonden zich als zodanig aan te melden. U zult beseffen dat er niet te veel kandidaten zijn die bereid zijn om een dergelijke taak op zich te nemen. Hierbij enige achtergrond informatie over deze twee kandidaten:

Margaretha Stadt

Ik ben geboren en getogen in de Zaanstreek en ben getrouwd met een ras Zaankanter Aldert (Ab) Stadt. Ben van Gereformeerde huize, maar ben blij dat dat stempel gewijzigd is in Protestant.

Tijdens de schooljaren van mijn kinderen heb ik in schoolbesturen gezeten; ben zo'n kleine 10 jaar scriba geweest van de, toen nog Gereformeerde Kerk in Zaandam, en hield de kerkenraad in de jaren '80 zich bezig met het "Samen-Op-Weg" proces.

Vanaf 1995 gewoond in een klein dorp Markenbinnen, gelegen aan de rand van het Alkmaardermeer. Dit dorp viel kerkelijk onder Wormer en ben daar ook een kleine 10 jaar "gewoon" lid geweest van de kerkenraad en organiseerde 1x per maand de kerkdienst in ons dorp.

Ik ben 23 jaar lid geweest van de COVZ (Chr. Oratorium Vereniging Zaanstreek), 12 jaar in het bestuur gezeten waarvan 8 jaar als voorzitter en 33 jaar gezongen in een cantonij (Adventcantonij) in Zaandam. Dat ik van zingen houd lijkt mij duidelijk.

Sinds september 2009 ben ik lid van het Bach-koor in Lausanne. Woon nu sinds een jaar in Pully.

Op de vraag of ik lid wilde worden van de kerkenraad heb ik positief geantwoord omdat ik graag betrokken wil zijn bij zaken die mij bezig houden, noem het geloofszaken"

Paul Oortman Gerlings

Ik ben van doopsgezind/Remonstrantse huize en woonde de 1e 54 jaar van mijn leven o.a. in Voorschoten, Ipendam, Wageningen, Amsterdam, Eindhoven, Rijswijk en Groningen in Nederland en Wiltshire (UK) en Minnesota (USA). Dankzij mijn vrouw Carolijn ben ik terug in de protestantse kerk en wonen we nu in Sergy. Ik werk bij de afdeling veiligheid, gezondheid en milieu van het CERN.

'Wat doet een ingenieur/wetenschapper van de CERN in de kerk?' zo vraagt u zich misschien af. Mijn antwoord daarop is eenvoudig. Er is volgens mij geen zwart-wit verschil, of een tegenstelling tussen deze twee. Wetenschap en techniek gaan over dingen die we weten en kunnen sturen. Geloof gaat over wat we niet weten, waar we slechts kunnen hopen, vrezen en geloven. Volgens mij zijn geloof en wetenschap dus eerder aanvullend dan strijdig.

In de Kerkenraad ga ik me vooral bezig houden met de website."

Herdenking van de landgenoten, die het leven lieten tengevolge van de oorlog en latere gevechtshandelingen tot vandaag aan toe op 4 mei 2010.

De herdenking vond plaats in de Temple van Commugny. Achter de stenen tafel stond een vlaggenmast waaraan halfstok de Nederlandse vlag hing. De herdenking begon met orgelspel, gevolgd door het luiden van de klok. Daarna sprak onze predikant een welkomstwoord, waarin zij de vele verschillende gevallen apart noemde, waarbij zij telkens begon met « wii herdenken » gevolgd door het noemen van een specifieke groep. Juist het telkens herhalen van de woorden « wij herdenken » deed voorkomen, dat iedere groep speciaal herdacht werd. Ook de landgenoten die het leven lieten in Irak en Afganistan en andere delen van de wereld werden herdacht. Aan het einde van haar welkomstwoord sprak zij de hoop uit dat er een einde mag komen aan het geweld en dat er vrede komt. De manier waarop onze predikant het welkom, de herdenkingen, en de hoop op vrede aan ons presenteerde, verdient alle lof.

Er volgde een bijdrage van Aagt de Beaufort die het gedicht 'Het lied der achttien doden' van Jan Campert (1902 - 1943), voor draagt. De tekst volgt:.

Een cel is maar twee meter lang
en nauw twee meter breed,
wel kleiner nog is het stuk grond,
dat ik nu nog niet weet,
maar waar ik naamloos rusten zal,
mijn makkers bovendien,
wij waren achttien in getal,
geen zal den avond zien.

Ik wist de taak die ik begon,
een taak van moeit' en zwaar.
maar 't hart dat het niet laten kon
schuwt nimmer het gevaar;
het weet hoe eenmaal in dit land
de vrijheid werd geeerd,
voordat een vloekbre schennershand
het anders heeft begeerd.

De Rattenvanger van Berlijn
pijpt nu zijn melodie, -
zoo waar als ik straks dood zal zijn
de liefste niet meer zie
en niet meer breken zal het brood
en slapen mag met haar-
verwerp al wat hij biedt of bood
die sluwe vogelaar.

Ik zie hoe't eerste morgenlicht
door 't hooge venster draalt.
Mijn God, maak mij het sterven licht-
en zoo ik heb gefaald
gelijk een elk wel falen kan,
schenk mij dan Uw gena,
opdat ik heenga als een man
als 'k voor de loopen sta.

O lieflijkheid van licht en land,
van Holland's vrije kust,
eens door den vijand overmand
had ik geen uur meer rust.
Wat kan een man oprecht en trouw,
nog doen in zulk een tijd?
Hij kust zijn kind, hij kust zijn vrouw
en strijdt den ijdlen strijd.

Voordat die eeden breekt en bralt
Het miss'lijk stuk bestond
en Holland's landen binnenvalt
en brandschat zijnen grond;
voordat die aanspraak maakt op eer
en zulk Germaans gerief
ons volk dwong onder zijn beheer
en plunderde als een dief.

Gedenkt die deze woorden leest
mijn makkers in den nood
en die hen nastaan 't allermeest
in hunnen rampspoed groot,
gelijk ook wij hebben gedacht
aan eigen land en volk -
er daagt een dag na elken nacht,
voorbij trekt iedre wolk.

Daara volgt orgelmuziek. Kees Sisselaar vertelt hoe hij de oorlog heeft ervaren. Hij vertelt uitgebreid over de kampen in Indië, over de problemen met de voedselvoorziening. Het was een heel interessante voordracht, die buitengewoon goed gepresenteerd werd.

Daarna volgde het taptoesignaal en staande twee minuten stilte.

Toen zongen wij het eerste en zesde couplet van ons volkslied. Het Wilhelmus. Ter afsluiting van de herdenking hield de Consul-Generaal een korte toespraak. Hij begon met de woorden: 'In enkele minuten gaat ieder van ons een witte roos bij de Nederlandse vlag leggen als teken van herdenking en respect voor diegenen die voor Nederland gevallen zijn en geleden hebben, voor diegenen die zich voor hun Land voor Vrede en Vrijheid hebben opgeofferd. Onze aanwezigheid alsmede dit tonen van respect heeft een enorme betekenis. Het is een teken van erkenning en bevestiging van onze waarden'. De Consul-Generaal betuigt de betekenis van de waarden, zoals dapperheid en moed. Hij beschouwt de houding in onze maatschappij als aardig beschadigd. De onverschilligheid groeit, terwijl de eigen verantwoordelijkheid af neemt. De Consul-Generaal eindigt zijn toespraak met de woorden;

Herdenken wij om te eren,

Herdenken wij om dankbaarheid te tonen,

Herdenken wij om onverschilligheid te bestrijden,

Herdenken wij om het geheugen onaangetast te houden,

Herdenken wij om Vrijheid, Rechvaardigheid en Barmhartigheid te bevorderen.

Tot slot namen alle aanwezigen een witte roos uit één van de de bakken en legde die aan de voet van de vlaggenmast.

Geert van Mesdag.

Van de Financiële Commissie

Oproep voor uw bijdrage

In dit nummer van Kontakt is een CCP overschrijvingsbiljet bijgesloten. Wij hopen dat U het zult gebruiken voor het overmaken van uw bijdrage en voor het abonnement op Kontakt. Per einde april ontvingen wij Fr. 15'200.- (17% van de begroting voor de bijdragen) en dat is ruim Fr. 12'000.- minder dan de ontvangsten eind april 2009. De kas positie wordt wat krap en wij putten uit de reserves. Uw bijdrage wordt node gemist.

Hartelijk dank voor allen die maandelijks hun bijdrage overmaken.

Namens de FC,

Eef Vogelezang

BIJBELLEESROOSTER

Dit leesrooster wordt u aangeboden door het Nederlands Bijbelgenootschap (www.bijbelgenootschap.nl).



dinsdag	1 juni	Lucas 6:1-11	woensdag	16 juni	Psalm 89
woensdag	2 juni	Lucas 6:12-26	donderdag	17 juni	Lucas 8:22-39
donderdag	3 juni	Lucas 6:27-38	vrijdag	18 juni	Lucas 8:40-56
vrijdag	4 juni	Lucas 6:39-49	zaterdag	19 juni	Psalm 89:1-15
zaterdag	5 juni	Lucas 7:1-10	zondag	20 juni	Psalm 89:16-38
zondag	6 juni	Psalm 41	maandag	21 juni	Psalm 89:39-53
maandag	7 juni	Lucas 7:11-17	dinsdag	22 juni	Lucas 9:1-9
dinsdag	8 juni	Lucas 7:18-28	woensdag	23 juni	Lucas 9:10-17
woensdag	9 juni	Lucas 7:29-35	donderdag	24 juni	Lucas 9:18-27
donderdag	10 juni	Psalm 18:1-20	vrijdag	25 juni	Lucas 9:28-36
vrijdag	11 juni	Psalm 18:21-35	zaterdag	26 juni	Lucas 9:37-50
zaterdag	12 juni	Psalm 18:36-51	zondag	27 juni	Lucas 9:51-62
zondag	13 juni	Lucas 7:36-50	maandag	28 juni	1 Timoteüs 1:1-11
maandag	14 juni	Lucas 8:1-15	dinsdag	29 juni	1 Timoteüs 1:12-20
dinsdag	15 juni	Lucas 8:16-21	woensdag	30 juni	Jeremia 15:1-9